

ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಫೋನು ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಸಂಕೋಚವಾಯಿತು.

ಅದೊಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಾನು ಮೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಟಿವಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸೀಮಾ ಕರೆ ಮಾಡಿದಳು. ನನಗೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಸಂತಸವಾಯಿತು.

'ಏನೀ ಹಾಲಿವುಡ್ ಹೀರೋ.. ಊಟ ಆಯ್ತು..' ಎಂದಿನ ತಮಾಷೆಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಳು.

'ಹೂನೀ.. ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಟಿವಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೂತಿದೀನಿ.. ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೀರಿ..' ನಾನು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ.

'ನಂದು ಬಿಎಸ್ಸಿ ಫೈನಲ್ ಇಯರ್ ದು ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟು ಉಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದೆ.. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಕ್ಸಾಮು.. ಈ ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ ಎಷ್ಟು ಓದಿದ್ದೂ ತಲೆಗೆ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲಾ ರೀ.. ಟೆನ್ಷನ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.. ನೀವು ತುಂಬಾ ಬ್ರಿಲಿಯಂಟು ಅಂತ ಅಕ್ಕ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದು.. ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಟಿಪ್ಪಿಕ್ ಹೇಳಿಕೊಡ್ಡಿರಾ ಅಂತ ಕಾಲ್ ಮಾಡ್ಡೆ..' ಎಂದು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡಳು.

'ಹೌದಾ.. ಒಂದು ಕೆಲ್ ಮಾಡಿ.. ಈಗ ಲೈಟ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿಬಿಡಿ.. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕೂಲಾಗಿ ಎಕ್ಸಾಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟು ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಕರೆಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆದು ಬಿಡಿ.. ಪಾಸಾಗ್ಗೀರಿ..' ಎಂದು ನಕ್ಕೆ.

'ಅಯ್ಯಯ್ಯಪ್ಪಾ.. ಆ ಟಿಪ್ಪಿಕ್ ಫಾಲೋ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಮಾರ್ಕೆಸ್ ಕಾರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆ ಬರುತ್ತೆ.. ನನಗೆ ಎಕ್ಸಾಮ್ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಪೂರ್ತಿ ಓದಿದ್ದೆ ಮಾತ್ರ ಏನಾದರೂ ಬರೆಯೋದಕ್ಕೆ ಆಗೋದು.. ಸರಿ ಓದೋಬೇಕು.. ಮಾತನಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.. ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಫೋನು ಮಾಡ್ಕೀನಿ..' ಎಂದು ಕಾಲ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದಳು.

ಹೀಗೆ ಸೀಮಾ ನನಗೆ ಆಗಾಗ ಫೋನು ಮಾಡತೊಡಗಿದಳು. ನಾನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಕೋಚ. ಹಿಂಜರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಷ್ಟು ಪರಿಣಿತನಾದೆ. ಆಕೆ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೆಳತಿಯಂತೂ ಆದಳು. ನಾನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆ. ವ್ಯಾಪಾರ. ವ್ಯವಸಾಯ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸುತ್ತೇನೆ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಎರಡೂ ಆಗಿರುವ ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಸುಖವಾಗಿರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಜೀವನದ ಗುರಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಸೀಮಾಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ಧಾರವೆಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದಳು.

ಅದೊಂದು ಭಾನುವಾರ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿದ್ದುದರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ಮುಗಿದವು. ಸ್ಕೂಟರ್ ಹತ್ತಿ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್ಸಿನ ಸಂಗಮ್ ಥಿಯೇಟರಿನಲ್ಲಿ ಅವತಾರ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಿನಿಮಾದ ಪೋಸ್ಟರ್ ಕಾಣಿಸಿ ಸಿನಿಮಾಕ್ವಾದರೂ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಸ್ಕೂಟರ್‌ನ್ನು ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್ಸಿನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿದೆ. ಕಾಕತಾಳೀಯವೋ ಎಂಬಂತೆ ಸೀಮಾ ಕರೆ ಮಾಡಿ 'ಊರಿನಲ್ಲಿ ದ್ವೀರಾ..' ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ನಾನು ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಲು ಹೊರಟಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ನಾನು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಲು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬಂದರೆ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ ತಾನೇ ಎಂದು ನಗುತ್ತಲೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. ನಾನು ವಾಚಿನಲ್ಲಿ ಸಮಯ ನೋಡಿದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಷೋಗೆ ಇನ್ನೂ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಮಯವಿತ್ತು. ಅವರ ಮನೆಯಿದ್ದುದು ವಿಜಯನಗರದಲ್ಲಿ. ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವಳು ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್ ತಲುಪಬಹುದು ಎಂದು ಊಹಿಸಿ 'ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.. ಸಂಗಮ್ ಥಿಯೇಟರ್ ಬಳಿ ಬನ್ನಿ.. ಎರಡು ಟಿಕೆಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.. ಎಂದೆ. ಓ ತುಂಬಾ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ರೀ, ಡ್ರೆಸ್ ಚೇಂಜ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈಗ್ಗೆ ಹೊರಡ್ಕೀನಿ' ಎಂದು ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕರೆ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವಳ ದನಿಯಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಿತು.

ಸಂಗಮ್ ಥಿಯೇಟರ್ ತಲುಪಿ ಕ್ಯೂನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಎರಡು ಟಿಕೆಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸೀಮಾಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯತೊಡಗಿದೆ. ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ಇನ್ನೇನು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಸ್ಕೂಟರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಳು. ಸ್ಕೂಟರ್‌ನ್ನು ಒಳಗೆ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಸ್ಟೇಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಗಿರಿಧರ ಮದ್ಯವ್ಯಸನಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕುಡಿತ ಮಿತಿಯಿರುತ್ತದೆ. ಬಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮನೆಗೆ ಬಾಟಲಿ ತಂದು ತೋಟದ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವನ ತಾಯಿ. ಮದುವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡ ಹೇಮಾ ಹೆಸರಿನ ಹೆಚ್ಚೆಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿಹಾಕುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕಾಸ್ಮೆಟಿಕ್ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಲೇಸರ್ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚೆ ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.

ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಳು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದವಳೇ ಒಂದು ನವಿರಾದ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದಳು. ಹೈದರಾಬಾದಿನಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದುದು ಅದೇ ಬಾರಿ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡು ದಿನವೂ ಚೂಡಿದಾರಿನಲ್ಲಿ ದ್ದವಳು ಇಂದು ತಿಳಿನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ, ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ರವಿಕೆ ಧರಿಸಿ ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವಳ ಉದ್ದ ಜಡೆ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇಳಿಬಿದ್ದು ನಿಂತಬುಗಳ ಮೇಲೆ ಲಾಸ್ಯವಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಿನಿಮಾದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಸೀಮಾ ಏನೊಂದೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳ ಸಹಜ ನಾಚಿಕೆ ಮೂಡಿರಬೇಕು. ನಾನೂ ಸಹ ಏನೊಂದೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಅವಳ ಸನಿಹ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಮಧ್ಯಂತರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳೆವು. ಸಿನಿಮಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಬಂದೆವು. ಆಗಲೇ ಸಂಜೆಯಾಗಿ ಬೀದಿ ದೀಪಗಳು ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಸ್ಕೂಟರುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಾಫೀ ಕುಡಿಯೋಣವೇ.. ಎಂದು ನಾನೇ ಕೇಳಿದೆ. ಅವಳು ಹೂಂಟು ತಲೆಯಲ್ಲಾ ಡಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಸಂತಸದ ಭಾವ ಮನೆ ಮಾಡಿದ್ದುದು ನನಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಹೋಟೆಲೊಂದರ ಬಳಿ ಸ್ಕೂಟರ್ ಪಾರ್ಕ್ ಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ತೆರಳಿದವು. ಹೋಟೆಲು ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಲ್ಲದೆ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮೂಲೆಯೊಂದರ ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಎದುರುಬದರಿನ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆವು. ಏನಾದರೂ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತೀರಾ.. ಎಂದೆ. ಬೇಡಾ.. ಕಾಫೀ ಸಾಕು.. ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಿ.. ಎಂದಳು. ಎರಡು ಕಾಫಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ನಿರ್ಧಾರವೊಂದು ಮೂಡಿನಿಂತಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ತಡ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡುಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿತು.

ಕಾಫೀ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಲೇ 'ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲಾ..?' ಎಂದು ತಡವರಿಸುತ್ತಲೇ ನುಡಿದೆ.

ಅವಳಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕು. 'ಏನು ಪ್ರಶ್ನೆ..? ಯಾವ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ನದು..? ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿಯಂತೂ ನನಗೆ ಕಷ್ಟದ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟು..' ಎಂದು ಎಂದಿನಂತೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿ ನಕ್ಕಳು. ನಾನೂ ನಕ್ಕೆ.

'ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿದೆಯಾ..?' ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆ. ಅವಳ ಮುಖ ಕೆಂಪೆರಿತು.

'ನಾನು ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತೆ..' ಎಂದು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನುಡಿದಳು. ನನ್ನನ್ನು